

KI KICSODA?

KI KICSODA AZ EGYHÁZI KÖNYVTÁRAKBAN?

TÓTH BEÁTA

Evangélikus Hittudományi Egyetem Könyvtára

Tóth Beáta

Fotó: Magyarai Márton

Forrás: evangelikus.hu

– **Melyik könyvtárban dolgozol? Milyen számodra fontos jellemzőjét emelnéd ki?**

– Az Evangélikus Hittudományi Egyetem Könyvtárában dolgozom, mint ahogy a nevéből is kiderül, ez egy felsőoktatási könyvtár. Az egyetem hallgatóin és oktatóin kívül a Magyar Evangélikus Egyház dolgozóinak is szolgálunk. Nyilvános könyvtárként külsős olvasókat is fogadunk. Az állomány egyik részét az úgynevezett „soproni anyag” képezi, amely a pécsi Erzsébet Tudományegyetem Evangélikus

Hittudományi Karának gyűjteménye volt Sopronban. Ez az állományrész nem kölcsönözhető, nagy részben még feltáratlan. A másik jelentős rész a mai, aktuális szakirodalmat és szépirodalmat magába foglaló állomány, amely kölcsönözhető. Úgy gondolom, hogy könyvtárunk jól ötvözi a régi és a modern könyvtárszakmai tanításokat. Ugyanúgy őrizzük az egyház régi dokumentumait, mint a jelenlegi oktatáshoz szükséges irodalmat. Az utóbbit nem csak nyomtatott formában, hanem digitálisan is.

– **Mióta dolgozol ott? Hogyan kerültél oda?**

– 2016 szeptemberétől dolgozom itt. Előtte a Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskola Könyvtárában helyet-

tesítettem. Ott hallottam, hogy megüresedik egy állás és megpályáztam. Márton Gyöngyvér munkakörét vettem át, ami egyéb feladatokkal is kibővült, mint például az oktatók publikációinak kezelése az MTMT-ben.

– Miért, hogyan lettél könyvtáros?

– Véletlenül lettem könyvtáros. Annak ellenére, hogy gyerekkorom óta sokat jártam könyvtárba, és otthon „könyvtárosat” is játszottam, nem gondoltam rá, hogy könyvtáros legyek. A jelentkezési lapra másodikként írtam a könyvtár szakot és végül oda nyertem felvételt. A könyvtár szak előtt marketinget tanultam és még elsőévesként is úgy gondoltam, a főiskola elvégzése után inkább azon a területen fogok elhelyezkedni. A diploma megszerzése után az első utam az MKE Hold utcai épületébe vezetett, ahol leadtam egy álláskereső hirdetést, amely a 3K következő számában meg is jelent. Nem sokkal később kaptam egy telefonhívást, hogy a Nemzetközi Pető Intézetbe menjek állásinterjúra. Több mint 12 évig dolgoztam az Pető Intézet Könyvtárában.

– Miben áll a napi munkád? Milyen feladatokat látsz el?

– Az olvasószolgálatban töltöm a munkaidőm legnagyobb részét, ahol kölcsönzéssel, könyvtárközi kölcsönzéssel, tájékoztatással foglalkozom. Ezen kívül az Egyetem MTMT adminisztrátora vagyok és a könyvtár Facebook oldalát kezelem. Figyelemmel kísérem az évfordulókat, ünnepeket és az ezekkel kapcsolatos könyveket kigyűjtöm, és kvázi mini kiállításokat rendezek az olvasóknak. Ezáltal nemcsak az olvasók ismerkednek a könyveinkkel, hanem én is, ugyanis az állományunk nagyobb hányada raktárakban van. Alkalmanként a könyvtárba látogató csoportokat

kalauzolom végig a könyvtár termein. Egyéb könyvtári folyamatokban is részt veszek a kollégáimmal együtt, például most alakítjuk ki az új honlapunkat. Elmondhatom tehát, hogy változatosak a feladataim, ami elégedettséggel tölt el, mert a monotonitást nem szeretem.

– Milyen kihívásokat tartogat a munkád?

– A technika és tudományok folyamatos fejlődése a könyvtárakra is kihat. Változnak a felhasználói igények. Nekünk is lépést kell tartanunk, ha fenn akarunk maradni. Ez azt jelenti, hogy nekem is folyamatosan kell képeznem magam, meg kell tanulnom az új eszközök, adatbázisok, programok, alkalmazások használatát.

Kihívást jelent számomra a külsős olvasókkal való foglalkozás. A hallgatóinknak könyvtárhasználati órákat tartunk és próbáljuk őket az önálló könyvtárhasználatra nevelni. A külsős olvasók általában sokkal több odafigyelést, segítséget és türelmet igényelnek. Az olvasószolgálatban dolgozóknak néha jó pszichológusnak, néha jó pedagógusnak kell lenniük.

– Hogyan, milyennek látod a mai magyar könyvtárügyet és benne az egyházi könyvtárak helyét, szerepét?

– Sajnos nem vagyok optimista a magyar könyvtárügyet illetően. Mindenhol azt látom, hogy nincs elég pénz sem az állomány, illetve eszközök fejlesztésére, sem a könyvtárosok fizetésére. Úgy gondolom, hogy sok egyházi könyvtár szerencsés helyzetben van és szerencsére a szakmai képviselőtünk egyre magabiztosabb. Jónak tartom, hogy számos szakmai rendezvényen, konferencián, képzéseken részt vesznek az egyházi könyvtárak munkatársai. Úgy veszem észre, hogy az utóbbi időben a társszervezetekkel is szorosabb a kapcsolatunk.

– **Milyen hobbid, szabadidős elfoglaltságaid vannak?**

– Természetesen nagyon szeretek olvasni, filmet nézni, moziba, színházba, kiállításra járni és a hagyományos módon, postai úton levelezni. Sok külföldi levelezőtársam van, akik közül néhányan szintén könyvtárosok, így a tapasztalatainkat is meg tudjuk osztani egymással. Érdekelnek a különböző országok, kultúrák; mintegy tizennyolc országból vannak levelezőtársaim. A szabadidőm nagy részében ápolom a kapcsolataimat: levelekre, e-mailekre, üzenetekre válaszolok. Ezen kívül gyűjtöm a képeslapokat, postcrosser vagyok. Nagyon szeretem a kávé és a teát, szívesen fedezek fel barátokkal újabb kávézókat, teázókat vagy cukrászdákat, esetleg pékségeket.

– **Mit jelent számodra az olvasás? Melyek a legfontosabb, meghatározó olvasmányélményeid?**

– Az olvasás nagyon fontos számomra, mindig van nálam egy könyv és általában több könyvet olvasok párhuzamosan különböző témában. Szeretem az olyan könyveket, amelyek gondolkodásra készítenek, vagy tanulok belőlük valamit, de néha kikapcsolódásképpen a könnyedebb olvasmányokat választom, például nyaraláskor. Érdekel a pszichológia, ezért sok pszichológiai témájú könyvet olvasok. Legutóbb Pál Ferenc Ami igazán számít: Hogyan bánjunk jól másokkal és magunkkal című könyvét olvastam, amely nagyon tetszett. Több részletet fel is olvastam a könyvből kollégáknak, barátoknak és a páromnak.

Olvasmányélményeimet szeretem másokkal is megosztani, így néhány barátommal olyan könyveket adunk kölcsön egymásnak, amelyek tetszettek nekünk, vagy valamiért fontosak voltak számunkra. ►